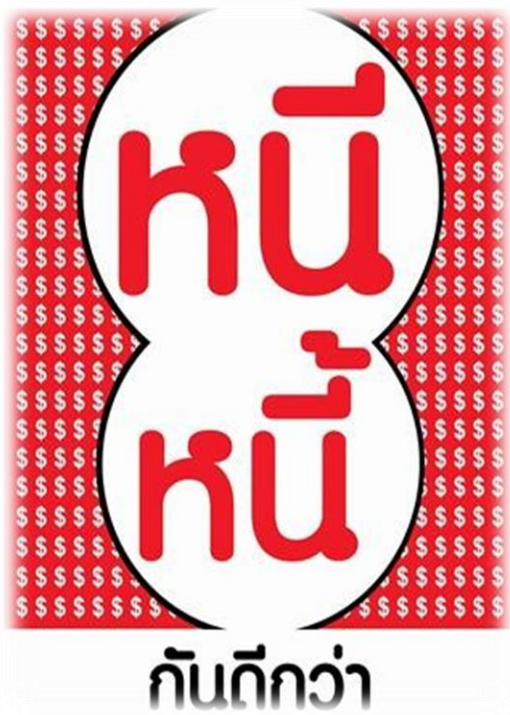

กฎหมายลักษณะหนี

ความหมายของหนี้

หนี้ หมายถึง นิติสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างบุคคลสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า **“ลูกหนี้”** อีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า **“เจ้าหนี้”** ถ้าหากลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ เจ้าหนี้ก็สามารถเรียกร้องให้ลูกหนี้ทำการชำระหนี้แก่ตนเองได้ โดยเจ้าหนี้ต้องฟ้องต่อศาลให้บังคับเอาากับลูกหนี้ ดังนั้นเจ้าหนี้ไม่มีสิทธิบังคับได้ด้วยตนเอง เนื่องจากเจ้าหนี้เป็นเพียงสิทธิเรียกร้อง

หน้าที่ที่ลูกหนี้จะต้องปฏิบัติเพื่อ
ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ เรียกว่า
“วัตถุแห่งหนี้”

1.การกระทำ

2.งดเว้นการกระทำ

3.ส่งมอบ
ทรัพย์สิน

1.สัญญา หมายถึง นิติกรรมสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่เกิดจากการแสดงเจตนาเสนอและสนองต้องตรงกันของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป จะก่อให้เกิดหนี้ขึ้นตามกฎหมาย

2.ละเมิด หมายถึง การที่บุคคลได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย เป็นเหตุให้บุคคลนั้นได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ

**บ่อเกิดแห่ง
หนี้**

3.จัดการงานนอกสั่ง หมายถึง การที่บุคคลคนหนึ่งเข้าทำกิจการแทนผู้อื่นโดยเจ้าของกิจการไม่ได้อำนาจให้ทำ บุคคลนั้นจัดการไปในทางสมประโยชน์แก่เจ้าของกิจการ บุคคลนั้นย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายคืนได้

5.บทบัญญัติแห่งกฎหมาย หมายถึง หน้าที่กฎหมายกำหนดให้บุคคลมีหน้าที่กระทำหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

4.ลาภมิควรได้ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งได้ทรัพย์สินจากการที่ผู้อื่นชำระหนี้หรือได้มาด้วยประการใดๆ ซึ่งปราศจากมูลที่จะอ้างกฎหมายได้ บุคคลที่ได้รับทรัพย์สินมาต้องคืนทรัพย์สินให้แก่บุคคลที่นำทรัพย์สินมาให้

บ่อเกิดแห่งหนี้

หนึ่ง

ที่ไม่อาจบังคับได้ตาม กฎหมายได้

หน้าบางประเภทที่เจ้าหน้าที่ไม่อาจฟ้องคดี ต่อศาลให้บังคับลงโทษนี้ได้

1.หน้า
ขาดอายุ
ความ

2.หน้าขาด
หลักฐาน
ในการ
ฟ้องร้อง

3.หน้าตาม
หน้าที่
ศีลธรรม
หรือตาม
ควรแก่
อรรถาจารย์ใน
สมาคม

4.หน้าที่ตก
เป็นโมฆะ

1.หนี้ขาดอายุความ
หมายถึง หนี้ที่เจ้าหนี้
ไม่ได้ฟ้องคดีต่อศาล
บังคับให้ลูกหนี้ชำระหนี้
ภายในระยะเวลาที่
กฎหมายกำหนด ทำให้
ลูกหนี้มีสิทธิปฏิเสธที่จะ
ไม่ชำระหนี้ได้

2.หนี้ที่ขาดหลักฐานใน
การฟ้องร้อง กรณีที่
กฎหมายกำหนดให้หนี้
บางประเภทต้องมี
หลักฐานเป็นหนังสือ
หากขาดหลักฐานเป็น
หนังสือจะทำให้ฟ้องร้อง
บังคับคดีกันไม่ได้

3. เห็นตามหน้าที่
ศีลธรรมหรือตามควรแก่
อธยาศัยในสมาคม เป็น
กรณีที่ชำระหนี้ไม่มี
หน้าที่ตามกฎหมายที่
ต้องชำระหนี้ แต่เป็นการ
ให้ตามศีลธรรมหรือตาม
มารยาททางสังคม

4.หนี้ที่ตกเป็นโมฆะ
เนื่องจากหนี้ดังกล่าวเสีย
เปล่ามาตั้งแต่ต้นจึงไม่
สามารถฟ้องร้องได้

ลูก
บ

หน้

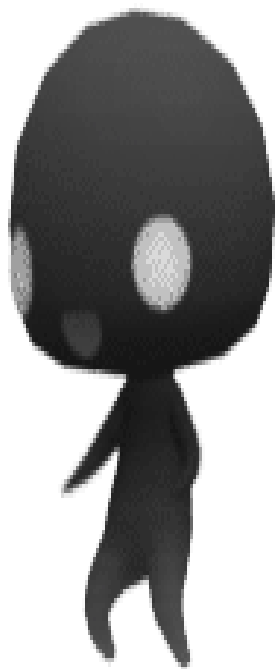
ผัดหน้า

ชำระหนี้

ลูกหนีผิวดำชะระหนี

Thrust

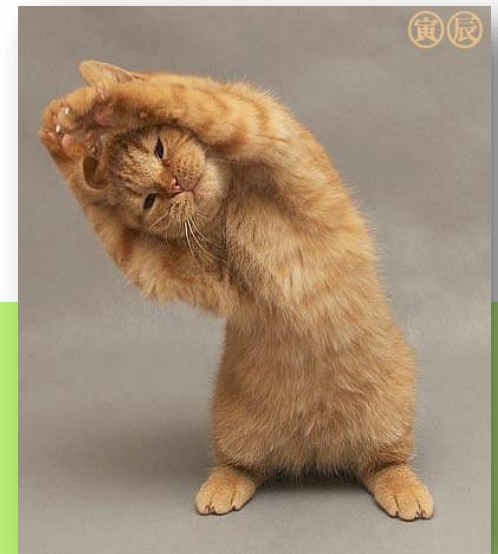

Mike I.

หมายถึง การที่ลูกหนีละลายไม่ชะระหนี
ภายในเวลาที่กำหนดโดยปกติเจ้าหนีต้อง
เตือนให้ลูกหนีชะระหนีก่อนจึงจะถือว่าลูก
หนีผิวดำ แต่ในบางกรณีลูกหนีอาจผิวดำ
โดยที่เจ้าหนีไม่ต้องเตือนก่อน การผิวดำ
ลูกหนีจึงแบ่งออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

1. ลูกหนีผีด่นัด
เพราะเจ้าหนี
เตือนแล้ว

2. ลูกหนีผีด่นัด
โดยเจ้าหนีไม่
ต้องเตือน

Thrust

Mike I.

1.ลูกหนีผิดนัดเพราะเจ้าหนีเดือนแล้ว

-กรณีหนีไม่ได้

กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน เจ้าหนีสามารถเรียกให้ลูกหนีชำระหนี้เมื่อใดก็ได้ เพราะหนีประเภทนี้ถึงกำหนดชำระทันทีเมื่อหนี้เกิดขึ้น

เช่น การกู้ยืมเงินโดยไม่กำหนดเวลาชำระหนี้ หนี้เงินกู้ถึงกำหนดชำระหนี้ทันทีที่สัญญาเกิดขึ้น

Thrust

Mike I.

2.ลูกหนี้ผิดนัดโดยเจ้าหนี้ไม่ต้อง
เตือน

-ในกรณีที่หนี้ได้กำหนดเวลาชำระ
หนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน หนี้นั้น
ย่อมกำหนดชำระเมื่อถึงวันที่
กำหนดไว้ เช่น การกู้ยืมเงินโดย
กำหนดใช้ชำระหนี้ในวันที่ 1
ธันวาคม 2550 หนี้เงินกู้ถึง
กำหนดชำระหนี้ในวันที่ 1
ธันวาคม 2550 เจ้าหนี้จะเรียกให้
ลูกหนี้ชำระเงินกู้ก่อนวันที่ 1
ธันวาคม 2550 ไม่ได้

การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัย

หมายถึง

**การชำระหนี้ซึ่งในขณะก่อนนี้
ลูกหนี้สามารถปฏิบัติชำระหนี้ได้ แต่
หลังจากที่หนี้ได้เกิดขึ้นแล้วมีเหตุการณ์
บางอย่างที่ทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้
นั้นได้อีกต่อไป**

การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยแบ่งออกเป็น 2 กรณี

1.การชำระหนี้
กลายเป็นพันธ
วิสัยโดยลูกหนี้
ต้องรับผิดชอบ

2.การชำระหนี้
กลายเป็นพันธ
วิสัยโดยลูกหนี้
ไม่ต้อง
รับผิดชอบ

1. การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยโดยลูกหนี้ต้อง รับผิดชอบ

หากเหตุที่ทำให้การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยเป็น
ความผิดของลูกหนี้ ลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับ
ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้

2. การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยโดยลูกหนี้ไม่ต้อง รับผิดชอบ

หากเหตุที่ทำให้การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัย
ไม่ใช่ความผิดของลูกหนี้ อาจเป็นความผิดของเจ้าหนี้
หรือเกิดเหตุสุดวิสัย กรณีนี้ลูกหนี้ไม่ต้องใช้ค่าสินไหม
ทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ชำระ
หนี้ให้แก่เจ้าหนี้

การควบคุมกองทัพสิน ของลูกหนี้

1. การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้

หมายถึง การที่ลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องต่อ
บุคคลภายนอกแต่ไม่ยอมใช้สิทธิเรียกร้อง เจ้าหนี้จึงใช้
สิทธิเรียกร้องแทนลูกหนี้ในการเรียกร้องให้
บุคคลภายนอกชำระหนี้แก่ลูกหนี้ ทำให้กองทัพสิน
ของลูกหนี้มีมากขึ้น

เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องได้ก็ต่อเมื่อเข้าหลักเกณฑ์ครบ 3 ประการ คือ

1. ลูกหนี้ขัดขึ้นไม่ยอมใช้สิทธิเรียกร้องหรือเพิกเฉยเสียไม่ใช้สิทธิเรียกร้องที่ตนมีต่อบุคคลภายนอก

2. การขัดขึ้นหรือเพิกเฉยไม่ใช้สิทธิเรียกร้องนั้นเป็นเหตุให้เจ้าหนี้เสียประโยชน์

3. สิทธิเรียกร้องที่ขัดขึ้นหรือเพิกเฉยนั้นต้องไม่ใช่การส่วนตัวโดยแท้ของลูกหนี้ (การส่วนตัวโดยแท้ของลูกหนี้ที่เจ้าหนี้ไม่อาจใช้สิทธิเรียกร้องแทนลูกหนี้ได้ เช่น สิทธิเรียกร้องค่าอุปการะเลี้ยงดู เป็นต้น)

2. การเพิกถอนการฉ้อฉล

หมายถึง การที่เจ้าหนี้ร้องขอต่อศาลให้เพิกถอนนิติกรรมซึ่งลูกหนี้ได้ทำขึ้นโดยรู้อยู่แล้วว่านิติกรรมที่ทำขึ้นนั้นทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ เจ้าหนี้ขอเพิกถอนการที่ลูกหนี้ทำนิติกรรมนั้นได้ มีหลักเกณฑ์ 4 ประการ

1. ลูกหนี้ได้ทำนิติกรรมอันมีวัตถุประสงค์เป็นสิทธิในทรัพย์สิน
นิติกรรมที่เจ้าหนี้สามารถเพิกถอนได้ต้อง
เกี่ยวข้องกับสิทธิในทรัพย์สิน เช่น ขายทรัพย์สิน
ยกทรัพย์สินให้กับผู้อื่น ปลดหนี้ กู้ยืม

2. นิติกรรมที่ลูกหนี้ทำเป็นเหตุให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ
นิติกรรมที่ลูกหนี้กระทำนั้นทำให้ลูกหนี้มี
ทรัพย์สินไม่พอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้

3. ลูกหนี้ทำนิติกรรมโดยรู้ว่าทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ
ขณะทำนิติกรรมลูกหนี้รู้ว่าจะทำให้เจ้าหนี้
เสียเปรียบ คือเจ้าหนี้ได้รับการชำระหนี้ไม่เต็มจำนวน
หรือไม่ได้รับการชำระหนี้

4. หากนิติกรรมที่ลูกหนี้ทำไม่ใช่การให้โดย
เสน่หา บุคคลภายนอกซึ่งทำนิติกรรมกับลูกหนี้
ต้องรู้ถึงการฉ้อฉลนั้นด้วย

3. สิทธิยึดหน่วง

หมายถึง สิทธิของเจ้าหนี้ผู้ซึ่งครอบครองทรัพย์สินของผู้อื่นและมีหนี้อันเป็นประโยชน์แก่ตนเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวในการที่จะยึดหน่วงทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะได้ชำระหนี้ทั้งหมด

เจ้าหนี้จะใช้สิทธิยึดหน่วงได้ก็ต่อเมื่อเข้าหลักเกณฑ์ครบ
4 ประการ ดังนี้

1.ต้องมีหนี้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหน่วงอันเป็นประโยชน์แก่
เจ้าหนี้

ตัวทรัพย์สินที่เจ้าหนี้ครอบครองอยู่นั้นต้องเป็นต้นเหตุที่
ทำให้เกิดหนี้ระหว่างเจ้าหนี้ผู้ครองทรัพย์สินกับลูกหนี้ที่นำ
ทรัพย์สินมา และหนี้ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นต้องเป็นประโยชน์
ต่อเจ้าหนี้

2.ทรัพย์สินที่เจ้าหนี้ยึดหน่วงไว้ต้องเป็นทรัพย์สินของ
ผู้อื่น

หากเป็นทรัพย์สินของเจ้าหนี้เองก็ไม่ใช่เรื่องการใช้
สิทธิยึดหน่วง

3.เจ้าหนี้ต้องเข้าครอบครองทรัพย์สินโดยชอบด้วยกฎหมาย
หากเจ้าหนี้เข้าครอบครองทรัพย์สินโดยไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย เจ้าหนี้นี้ย่อมไม่มีสิทธิยึดหน่วงทรัพย์สินที่ตน
ครอบครองไว้

4.หนี้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะยึดหน่วงต้องถึง
กำหนดชำระแล้ว

หากหนี้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะยึดหน่วง
ยังไม่ถึงกำหนดชำระเจ้าหนี้ไม่มีสิทธิยึดหน่วง
ทรัพย์สินที่ตนครอบครองไว้

ความระงับแห่งหนี้

หมายถึง เหตุที่ทำให้หนี้ระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้ไม่มีอีกต่อไป อันเป็นผลให้เจ้าหนี้ไม่มีสิทธิเรียกร้องใด ๆ จากลูกหนี้อีก ซึ่งเหตุที่ทำให้หนี้ระงับมี ๕ ประการ

การที่ลูกหนี้ได้ปฏิบัติการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้และเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไว้โดยถูกต้องหากลูกหนี้ได้ชำระหนี้เพียงบางส่วน หนี้ก็รับลงเฉพาะส่วนที่ลูกหนี้ได้ชำระแล้ว

การชำระหนี้

การที่เจ้าหนี้แสดงเจตนาสละสิทธิเรียกร้องโดยยกหนี้ให้แก่ลูกหนี้ โดยไม่ติดใจเรียกร้องค่าตอบแทนใดๆ การปลดหนี้นั้นเจ้าหนี้จะปลดหนี้ให้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ แต่ถ้าหนี้นั้นมีหลักฐานเป็นหนังสือ การปลดหนี้ก็ต้องทำเป็นหนังสือด้วย หรือต้องคืนเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ให้แก่ลูกหนี้ หรือขีดฆ่าเอกสารนั้นเสีย

หนี้เคลื่อน กลิ้งกัน

การที่สิทธิและหน้าที่ของหนี้รายหนึ่งตกแก่บุคคลคนเดียว คือบุคคลคนนั้นมีฐานะเป็นทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ในหนี้รายเดียวกัน

การปลดหนี้

การที่บุคคลสองคนต่างมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ลูกหนี้ซึ่งกันและกันโดยมีฐานะสลับกันในหนี้สองราย ซึ่งหนี้ทั้งสองรายต้องมีวัตถุแห่งหนี้เหมือนกันและถึงกำหนดชำระแล้วบุคคลทั้งสองจึงสามารถนำหนี้ที่ตนมีสิทธิเรียกร้องมาหักลบกันได้ หนี้ที่ถูกหักไปย่อมระงับลง

การชำระหนี้

การแปลงหนี้ใหม่

การที่เจ้าหนี้และลูกหนี้ตกลงกันเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของหนี้ เจ การเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ เปลี่ยนตัวลูกหนี้ เป็นผลให้หนี้เดิมระงับลงและทำให้เจ้าหนี้และลูกหนี้ผูกพันกันใหม่แทน

การหักลบหนี้

สัญญา

หมายถึง นิติกรรมสองฝ่ายหรือ
หลายฝ่ายที่เกิดจากการแสดงเจตนาเสนอ
และสนองต้องตรงกันของบุคคลตั้งแต่สอง
ฝ่ายขึ้นไปที่มีมุ่งจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน
 สงวน หรือระงับนิติสัมพันธ์

๑.ประเภทของ สัญญา

แบ่งตามการตอบแทนในทางทรัพย์สิน

สัญญาต่างตอบแทน

- คือสัญญาที่ทำให้คู่สัญญาต่างเป็นเจ้าของและลูกหนี้ซึ่งกันและกัน
- มีหนี้ที่จะต้องชำระตอบแทนแก่กัน เช่น สัญญาซื้อขาย ผู้ขายมีหนี้ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ส่วนผู้ซื้อหนี้ต้องชำระราคา

สัญญาไม่ต้องตอบแทน

- คือสัญญาที่ก่อให้เกิดหนี้แก่คู่สัญญาเพียงฝ่ายเดียวโดยคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นเจ้าหนี้
- ส่วนคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลูกหนี้ เช่น สัญญายืม ผู้ยืมมีหนี้ต้องส่งคืนทรัพย์สินที่ยืม ส่วนผู้ให้ยืมไม่มีหนี้ใดๆ เลย

แบ่งตามคำตอบแทน

สัญญาที่มีคำตอบแทน

- สัญญาที่คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องเสียคำตอบแทนเพื่อแลกเปลี่ยนกับประโยชน์ที่ตนจะได้รับในการทำสัญญา
- เช่น สัญญาซื้อขาย ผู้ซื้อต้องชำระราคาเป็นคำตอบแทนเพื่อแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินที่จะได้รับจากผู้ขาย

สัญญาไม่มีคำตอบแทน

- คือสัญญาที่คู่สัญญาเพียงฝ่ายเดียวได้รับประโยชน์ในทางทรัพย์สินโดยไม่ต้องเสียคำตอบแทนใดเลย
- เช่น สัญญายืมใช้คงรูป ผู้ยืมได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินที่ยืมโดยไม่ต้องเสียคำตอบแทนใดๆ ให้แก่ผู้ยืมเลย

แบ่งตามความสมบูรณ์ ในตัวเอง

สัญญาประธาน

- คือสัญญาที่สมบูรณ์โดยลำพังตัวเอง โดยไม่ต้องอาศัยความสมบูรณ์ของสัญญาอื่นอีก
- เช่น สัญญาซื้อขาย สัญญากู้ยืมเงิน

สัญญาอุปกรณ์

- คือ สัญญาที่ไม่สมบูรณ์โดยลำพังตัวเอง ความสมบูรณ์ของสัญญาอุปกรณ์นั้น นอกจากจะต้องสมบูรณ์ในตัวเองแล้ว
- ยังต้องอาศัยความสมบูรณ์ของสัญญาประธานด้วย

๒. คำเสนอและคำสนอง

คำเสนอ

- คือการแสดงเจตนาต่อบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อทำสัญญาตามข้อความที่ได้แสดงเจตนาไว้ โดยผู้แสดงเจตนายอมผูกพันตนเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งมีคำสนองรับกลับมา

คำสนอง

- คือการแสดงเจตนาตอบรับคำเสนอเพื่อเข้าทำสัญญากับผู้เสนอ ซึ่งอาจกระทำโดยชัดแจ้งหรือปริยายก็ได้ อันต่างจากคำเสนอที่ต้องเป็นการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งเท่านั้น

๓.สัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก

สัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก
หมายถึง สัญญาที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลง
กันให้คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชำระหนี้ที่เกิด
จากสัญญาสันให้แก่บุคคลภายนอก โดย
บุคคลภายนอกมีสิทธิที่จะเรียกชำระหนี้จาก
คู่สัญญาฝ่ายที่เป็นลูกหนี้ได้โดยตรง

๔.มัดจำและเบี้ยปรับ

มัดจำ

- คือเงินหรือสิ่งหามทรัพย์มีค่าอย่างอื่นซึ่งคู่สัญญาได้ส่งมอบให้ไว้แก่กันเมื่อเข้าทำสัญญา เพื่อเป็นหลักฐานในการทำสัญญาหรือเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญา

เบี้ยปรับ

- คือค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนความเสียหายซึ่งคู่สัญญากำหนดไว้ล่วงหน้า โดยลูกหนี้ให้สัญญาว่าถ้าลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร ให้เจ้าหนี้รับหรือเรียกเอาเบี้ยปรับได้

๕.การเลิกสัญญา

การเลิกสัญญาโดยคู่สัญญาทกลงกัน

- วิธีนี้กระทำโดยคู่สัญญาทกลงทำสัญญาขึ้นมาใหม่เพื่อเลิกสัญญาฉบับเดิม

การเลิกสัญญาโดยข้อสัญญา

- วิธีนี้กระทำโดยคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามเหตุที่กำหนดไว้ในสัญญา

การเลิกสัญญาโดยข้อกฎหมาย

- การเลิกสัญญาโดยการบอกกล่าว
- การเลิกสัญญาโดยไม่ต้องบอกกล่าว
- การเลิกสัญญาเพราะการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยอันโทษลูกหนี้ได้

ละเมิด

ละเมิดเป็นนิติเหตุอย่างหนึ่งที่เกิดจากการกระทำของบุคคลที่ไม่ได้ประสงค์จะให้เกิดผลทางกฎหมาย แต่การกระทำนั้นมีผลก่อให้เกิดหนี้โดยผลทางกฎหมาย ดังนั้น ละเมิดจึงเป็นบ่อเกิดแห่งหนี้ประการหนึ่ง

1. ความรับผิดชอบเพื่อละเมิด

เมื่อบุคคลใดได้กระทำการอันเป็นละเมิดต่อบุคคลคนอื่น บุคคลนั้นก็ต้องรับผิดชอบเพื่อละเมิดที่ตนได้ก่อขึ้นได้แก่การชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

1.1 การรับผิดชอบเพื่อละเมิดอันเกิดจากการกระทำตนเอง

1.2 ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดอันเกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น

1.3 ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดในความเสียหายอันเกิดจากทรัพย์

1.1 การับผิดเพื่อละเมิดอันเกิดจากการกระทำตนเอง
การกระทำใดจะเป็นละเมิดหรือไม่นั้นต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างใดก็ได้ ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น” ซึ่งมีข้อเท็จจริงครบองค์ประกอบ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ใดกระทำจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

2. กระทำต่อผู้อื่นโดยผิดกฎหมาย

3. บุคคลได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลของการกระทำ

**1.2 ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดอันเกิดจากการกระทำของบุคคล
อื่นกำหนดให้ผู้เสียหายเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้ทำ
ละเมิดแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งกฎหมายได้กำหนดไว้ 4 กรณีดังนี้**

- 1. ความรับผิดชอบของนายจ้างในการกระทำละเมิดของลูกจ้าง**
- 2. ความรับผิดชอบของตัวการในการทำละเมิดของตัวแทน**
- 3. ความรับผิดชอบของบิดามารดาหรือผู้อนุบาลในการกระทำ
ละเมิดของผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ**
- 4. ความรับผิดชอบของครูบาอาจารย์ นายจ้าง หรือผู้รับดูแลใน
การกระทำละเมิดของผู้ไร้ความสามารถ**

1.3 ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดในความเสียหายอันเกิดจากทรัพย์สิน
เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สิน ผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้รับเลี้ยงรับ
รักษาเป็นบุคคลซึ่งได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้
4 ประการดังนี้

1. ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดในความเสียหายอันเกิดจากสัตว์
2. ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดในความเสียหายอันเกิดจากโรงเรือน
สิ่งปลูกสร้าง หรือต้นไม้
3. ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดในความเสียหายอันเกิดจากของตก
หล่นหรือทิ้งขว้างจากโรงเรือน
4. ความรับผิดชอบเพื่อละเมิดในความเสียหายอันเกิดจาก
ยานพาหนะที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกลและทรัพย์สินอันตราย

2. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด

ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด หมายถึง การชดเชยความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดให้แก่ผู้เสียหาย โดยการคืนทรัพย์สินที่ผู้เสียหายได้เสียไปหรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น โดยค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องได้มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ทรัพย์สิน

2.2 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ชีวิต

ในกรณีที่มีการกระทำละเมิดเป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ชีวิต ทายาทของผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำละเมิดได้หลายประการดังต่อไปนี้

1. ค่าปลงศพ
2. ค่าใช้จ่ายอันจำเป็น
3. ค่ารักษาพยาบาลก่อนตาย
4. ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ก่อนตาย
5. ค่าขาดไร้อุปการะ
6. ค่าชดใช้การขาดการงานของบุคคลภายนอก

2.3 สินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ร่างกาย และอนามัย

ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจาก
ผู้กระทำละเมิดได้หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป
2. ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย
3. ค่าเสียความสามารถประกอบกิจการงานในอนาคต
4. ค่าชดใช้การขาดการงานของบุคคลภายนอก
5. ค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน

2.4 ค่าเสียหายทดแทนเพื่อความเสียหายแก่เสรีภาพ

ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหม
ทดแทนจากผู้กระทำละเมิดได้ 2 ประการ
ดังต่อไปนี้

1. ค่าชดใช้การขาดการงานของบุคคลภายนอก

2. ค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน

2.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ชื่อเสียง

ในกรณีที่มีการทำละเมิดในการหมิ่นประมาททำให้
ผู้อื่นเสียหายแก่ชื่อเสียง นอกจากผู้เสียหายจะมีสิทธิ
เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำละเมิดได้ตามหลัก
ทั่วไปแล้ว ผู้นั้นยังมีสิทธิขอให้ศาลสั่งให้ผู้กระทำละเมิดจัดการ
ตามสมควรเพื่อให้ชื่อเสียงของผู้เสียหายกลับคืนดี

2.6 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่สิทธิอื่นๆ
ในกรณีที่มีการกระทำละเมิดเป็นเหตุให้บุคคลเสียหายแก่สิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดนอกเหนือจากสิทธิในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ และทรัพย์สิน ผู้เสียหายย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่ผู้กระทำละเมิดก่อขึ้นตามหลักทั่วไป

3. นิรโทษกรรม

นิรโทษกรรม หมายถึง การกระทำที่เป็นละเมิด เพราะครบองค์ประกอบของการกระทำที่เป็นละเมิด ตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว แต่กฎหมายกำหนดให้ ผู้กระทำละเมิดไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยจำกัด เพราะ กฎหมายเห็นว่าผู้นั้นไม่สมควรต้องรับผิดชอบสำหรับการ กระทำนั้น นิรโทษกรรม แบ่งได้ออกเป็น 6 ประเภท

3.1 การป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย

การกระทำโดยพอสมควรแก่เหตุเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่นให้พ้นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้าย อันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง

3.2 การกระทำตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่เป็นคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงาน กระทำนั้นย่อมไม่เป็นละเมิดตั้งแต่ต้น เพราะการกระทำนั้นไม่ผิดกฎหมาย

3.3 การทำบุบสลายหรือทำลายทรัพย์สินเพื่อบำบัดป้องกันภัยสาธารณะ ในกรณีที่กระทำละเมิดเป็นการกระทำด้วยความจำเป็นแตกต่างจากการกระทำเพื่อป้องกัน เพราะกระทำไม่ได้กระทำต่อผู้ที่ก่อภัยอันตรายหรือภัยอันตรายนั้นก็ไม่จำเป็นต้องเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย ในทางกฎหมายอาญาถือว่าการกระทำนั้นผิดกฎหมาย แต่ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ

3.4 การทำบุบสลายหรือทำลายทรัพย์สินเพื่อบำบัดป้องกันภัยแก่เอกชน ในกรณีที่กระทำละเมิดเป็นการกระทำด้วยความจำเป็นเช่นเดียวกับการทำบุบสลายหรือทำลายทรัพย์สินเพื่อบำบัดป้องกันภัยสาธารณะ แต่แตกต่างกันตรงที่กระทำเพื่อป้องกันภัยแก่เอกชน มิใช่ภัยสาธารณะ

3.5 การป้องกันเพื่อให้สมดังสิทธิ การป้องกัน เพื่อให้สมดังสิทธิเป็นกรณีที่เอกชนปกป้องคุ้มครอง สิทธิของตัวเองกระทำใช้กำลังเพื่อป้องกันสิทธิของตน โดยไม่ได้อาศัยอำนาจของทางการเข้าช่วยเหลืออย่าง ที่ควรจะเป็นเพราะจะไม่ทันทางที่

3.6 การจับหรือยึดไว้หรือฆ่าสัตว์ที่เข้ามาทำความเสียหายในอสังหาริมทรัพย์ ผู้ครองอสังหาริมทรัพย์ที่สัตย์ ของผู้อื่นเข้ามาทำความเสียหายในอสังหาริมทรัพย์ที่ตน ครองอยู่นั้นมีอำนาจที่จะจับและยึดสัตว์ไว้เป็นประกันค่า สินไหมทดแทน หรือเมื่อมีพฤติการณ์จำเป็นก็อาจฆ่าสัตว์ นั้นเสียได้โดยชอบ

สมาชิกในกลุ่ม

นางสาวรุ่งอรุณ	เชาค่าย	531120905
นางสาวชุตีมา	แพงมี	531120906
นายอานนท์	พลาก	531120925
นางสาวสโรทัย	กุลมิ่ง	531120933
นางสาวจาริยา	จับใจนาย	531120934